

De Minister van rechtsbescherming
Drs. S. Dekker
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

Datum
17 juni 2019

Uw kenmerk
2569809

Contactpersoon
J.M.E. Smilde

Onderwerp
Besluit tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen en Invoeringsbesluit herziening tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen.

Geachte heer Dekker,

Inleiding

De Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak is gevraagd advies uit te brengen inzake twee Algemene Maatregelen van Bestuur die beide aspecten uitwerken van de Wet tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen.

Invoeringsbesluit herziening tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen

Kern van dit besluit is dat de executie van strafrechtelijke beslissingen rechtstreeks onder de minister van rechtsbescherming (verder: de minister) valt. Veel van de bepalingen in het conceptbesluit zijn logische uitwerkingen daarvan.

In de toelichting bij het besluit wordt duidelijk dat de betekenisvoorschriften op onderdelen ook zijn gewijzigd. Dat is al eerder in de wet gebeurd. De WeCo ziet dan ook geen aanleiding nog nader over dit besluit te adviseren.

Besluit tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen

Over het tweede (concept)besluit wil de WeCo graag het volgende opmerken:

Art. 1:1

De definitie van het begrip transactie is onvolledig. Art. 74 Sr. kent in totaal zes voorwaarden, dus niet alleen betalen van een geldsom ("boete"). Het gaat hierbij, naast betaling van een geldbedrag, voor zover hier van belang om de voorwaarden schadevergoeding, betaling van het geschatte wederrechtelijk genoten voordeel, afstand doen van voorwerpen en uitlevering en voldoening aan de staat van de geschatte waarde van voorwerpen die vatbaar zijn voor verbeurdverklaring. Al deze voorwaarden werken door in de executiefase. Een enkele verwijzing naar art. 74 Sr. is in de visie van de WeCo daardoor vollediger en beter.

Artikel 1:2 geeft in lid 2 onder b. aan dat bij ministeriële regeling nadere regels kunnen worden gesteld over de verwerking door Onze Minister ten behoeve van de tenuitvoerlegging en de verstrekking daarvan aan personen en instanties die met de tenuitvoerlegging zijn belast. De WeCo vraagt zich af of hiermee ook de gegevensuitwisseling tussen – bijvoorbeeld – een penitentiaire inrichting in de richting van politie en/of

burgemeesters en/of andere gemeentelijke diensten wordt bedoeld. Strikt genomen zijn deze personen en instanties niet belast met de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen, en vormen van overdracht van (zeer) gevoelige informatie luisteren (extra) nauw. In een eerder advies heeft de WeCo dit punt al aangestipt.

Artikel 2:1

Lid 1 geeft aan dat het OM beslist of aan de voorwaardelijke invrijheidstelling (verder: VI) bijzondere voorwaarden worden verbonden. In lid 6 wordt duidelijk dat bij die beslissing het OM rekening houdt met voorwaarden die (evt.) in een ander strafrechtelijk kader zijn opgelegd en waarvan de proeftijd aanvangt of wordt voortgezet op het moment van de VI. De WeCo wil graag ook aandacht voor voorwaarden die in een ander juridisch kader zijn opgelegd, zoals – bijvoorbeeld – in het kader van de BOPZ (straks: Wvvgz en/of Wfz). Dergelijke voorwaarden zijn vaak veelomvattend, en zouden niet (onbedoeld) tegengewerkt moeten worden door voorwaarden in VI-kader die zonder kennis van die andere voorwaarden op zichzelf genomen logisch zijn. Lid 6 zou, in de visie van de WeCo, zo aangevuld moeten worden dat ook dergelijke (bijzondere) voorwaarden nadrukkelijk door het Openbaar Ministerie betrokken behoren te worden bij het bepalen van de VI-voorwaarden.

Artikel 2:6 e.v. Schorsing van de voorlopige hechtenis (verder: VH).

Art. 2:6 - Voor alle duidelijkheid dient in lid 1 onder h. regel 1 en regel 3 het woord “of” vervangen te worden door “en/of”. Daarbij zou tevens gedacht kunnen worden aan het opnemen van de mogelijkheid om gericht bepaalde andere risicostoffen op te kunnen nemen. Er zijn immers stoffen zoals bepaalde medicijnen, maar ook stoffen zoals ketamine die gebruikt worden als drugs, maar die niet voorkomen op de lijsten I en II van de Opiumwet. Zonder een specifiek opgenomen controlebevoegdheid is gerichte controle in de vorm van bloed- of urineonderzoek mogelijk niet te brengen onder voorwaarde i.. De bescherming van de onaantastbaarheid lichaam vraagt in de visie van de WeCo een duidelijk omschreven regeling.

Plaatsing in een inrichting voor jeugdigen (verder: PIJ)

Het concept-besluit gebruikt de huidige wettelijke terminologie nog, en houdt daarmee geen rekening met een later (aanvullend) wetsontwerp, waarin wordt gesproken van “jeugd-tbs”. Los van de vraag naar de wenselijkheid van die naamswijziging, zal -afhankelijk van het tijdstip van invoering van deze gewijzigde aanduiding- een aanpassing van dit besluit noodzakelijk worden. Wellicht verdient het nu al aanbeveling het ontwerp aan te vullen met een in voorwaardelijke zin geredigeerde bepaling op dit punt.

Art. 2:10 lid 4 - Het lijkt voor zich te spreken, maar de WeCo neemt aan dat in het geval dat art. 4 van toepassing is, de directeur nog steeds gerechtigd is om (desgewenst) een advies te geven. Een verduidelijking hier kan echter geen kwaad.

Art. 2:12 sub a - Taalkundig dient na regel 2 na “en” te worden toegevoegd: “zal aan deze instelling”. Het woord “zal” voor “verschaffen” kan dan worden geschrapt.

Art. 2:12 sub b - In regel 2 dient na “woon-” te worden toegevoegd “school-/opleidings-”. Juist bij minderjarigen en personen op wie het adolescentenstrafrecht van toepassing is, is scholing/opleiding een belangrijk aspect van het leven. Het betreft bovendien een aspect dat een sterke weerslag heeft op de kansen op een succesvolle en blijvende resocialisatie.

Art. 2:16 - de (jeugd)reclassering zendt de Minister een voorstel tot intrekking of schorsing van de voorwaardelijke beëindiging van de PIJ, of een bericht waarin wordt uitgelegd waarom dat verzoek (nog) niet wordt gedaan. Die bepaling geldt ook voor het openbaar ministerie.

Titel 3.1 Toezicht op naleving van voorwaarden

Art. 3:3 lid 2 – Hier geldt hetzelfde als gesteld onder 2:12 sub b.. School- en/of opleiding kunnen hier belangrijke parameters zijn, zeker voor een deel van de volwassen veroordeelden.

Artikel 3:6 e.v. Taakstraffen

Art. 3:8 is een logisch gevolg van de wettelijke wijzigingen. De feitelijke uitvoering zal uitwijzen of de nieuwe wet op dit punt werkbaar is. Lid 3 geeft aan dat “de Minister” toetst en beslist binnen **één maand** na de indiening van het voorstel.

Art. 3:10 lid 2 noemt de reclassering, niet de *jeugd*reclassering. Volgens de toelichting is dit de bestaande tekst. Wellicht is er een goede reden om dit aspect te beleggen bij de reclassering.

Art. 3:14 lid 2 - Wanneer een veroordeelde niet reageert op twee oproepingen en het inschrijfadres niet is gewijzigd, wordt daarvan melding gemaakt aan de minister en aan het OM. Het staat er wat cryptisch, maar een dergelijk bericht is veelal de opmaat naar een beslissing tot omzetting (van taakstraf (werk- of leerstraf¹) naar vervangende hechtenis of vervangende jeugddetentie).

3:17 lid 2 - Dit artikel vermeldt niet of en zo ja, onder welke omstandigheden/voorwaarden, een veroordeelde zich kan laten bijstaan door een raadsman of een andere vertrouwenspersoon. Met name bij kwetsbare veroordeelden is dit een relevant aspect. Minderjarigheid, maar ook zwakbegaafdheid en/of psychische stoornissen zijn een aandachtspunt in dit verband. Onvoldoende aandacht voor dit aspect tijdens een dergelijk gesprek werkt geregeld door in de beslissing om een klaagschrift tegen de omzetting van de taakstraf gegrond te verklaren.

3:20 lid 1 regelt de voorwaarden waaronder de taakstraf kan worden opgeschort. De uitvoerder taakstraffen (kennelijk te zien als een functie bij de reclassering) stelt de OvJ onverwijld in kennis, “*met het advies de tenuitvoerlegging van de taakstraf te beëindigen.*” De WeCo vraagt zich af waarom er hier over de OvJ wordt gesproken en niet over het OM.

Ziet de WeCo het verder goed dat het gaat om een *bevoegdheid*, dit gelet op het woord “kan” in regel 1 van art. 3:20 lid 1? Kennelijk gaat het hier om een ongewijzigd overgenomen bepaling. Verduidelijkend acht de WeCo echter toch op zijn plaats. De WeCo stelt in dit verband voor de toelichting aan te vullen in de zin van bovenstaande opmerking.

Art 3:21 en 3:22 - Beide bepalingen zijn ongewijzigd overgenomen.

De WeCo heeft bij deze bepalingen twee vragen.

Wordt onder het begrip “arbeidsongeschikt” ook de situatie begrepen dat een veroordeelde *gedeeltelijk* arbeidsongeschikt is? Ook dan kan er immers sprake zijn van aanzienlijke medische en/of andere fysieke en/of psychische beperkingen. Enige toelichting en verduidelijkend acht de WeCo passend.

In art. 3:22 wordt bepaald dat van de taakgestrafte kan worden verlangd dat hij vrije dagen opneemt. De WeCo onderschrijft dit uitgangspunt, maar stelt tegelijkertijd vast dat een dergelijke opname niet altijd (geheel) ter vrije keus staat van de betreffende taakgestrafte. Enige flexibiliteit aan de zijde van de uitvoerder taakstraffen is geboden, en is misschien ook wel vanzelfsprekend. Ook hier stelt de WeCo enige aanvulling en nuancering voor in de toelichting; dit met als doel de praktische hanteerbaarheid van deze bepaling bevorderen.

Artikel 3:27 lijkt, gelet op de inhoud ervan, in volgorde voor art. 3:26 te moeten worden geplaatst. De WeCo stelt voor deze volgorde dienovereenkomstig aan te passen.

---

¹ Alleen bij minderjarigen en bij toepassing van het adolescentenstrafrecht.

Titel 4.4 Administratiekosten en kosten van verhaal

Art. 4:11 - De WeCo stelt voor om aan het eind van regel 1, begin regel 2 de woorden “De omvang van deze kosten” te vervangen door “Het bedrag”. Het gaat, zo begrijpt de WeCo, immers om een vast bedrag waarmee de opgelegde boete wordt verhoogd.

De Wetenschappelijke Commissie van de NVvR,

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'C.E. du Perron', written in a cursive style.

C.E. du Perron
voorzitter